

FOLKETINGET

Færøudvalget

Til: Udlændinge- og integrationsministeren
Dato: 15. november 2018

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

FÆU alm. del

Spørgsmål 5

I cirkulæreskrivelse om naturalisation § 12 er den såkaldte prinsesseregulering, som fastslår, at ansøgere, der er født i perioden 1961 til 1978 af en dansk mor, har mulighed at erhverve dansk indfødsret, uafhængig af ophold her i landet. Betingelserne for dette er bl.a. en tilknytning til Danmark og at ansøger kan føre en almindelig samtale på dansk.

Denne regel er også gældende for de personer, som er født i pågældende tidsperiode i udlandet, som har en færøsk mor som er dansk statsborger. I disse tilfælde vil den færøske forælder snakke færøsk med sit barn og når barnet besøger på Færøerne, foregår samtalerne på færøsk. Dette medfører, at vedkommende højst sandsynligt ikke lærer dansk såfremt vedkommende bor i et land, hvor det ikke er almindeligt at have tilknytning til dansk, men derimod ville vedkommende have lært færøsk og have haft tilknytning til Færøerne.

I tilfælde af, at en person opfylder de generelle betingelserne for at få dansk statsborgerskab undtaget at vedkommende ikke kan føre en samtale på dansk men derimod på færøsk, får vedkommende ikke mulighed for at føre samtalen på færøsk, fordi reglerne bliver fortolket efter en streng ordlydsfortolkning.

Kan ministeren redegøre for, hvorvidt der har været givet undtagelser på området, hvor personer har fået mulighed for at føre pågældende samtale på færøsk eller grønlandsk? Kan ministeren derefter redegøre for argumenterne for, hvorfor alene det danske sprog bliver godkendt og ikke færøsk, når der er tale om et færøsk forælder og en tilknytning til Færøerne og ikke Danmark?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Magni Arge (T).

Svar bedes sendt elektronisk til spørgeren på magni.arge@ft.dk og til lov@ft.dk.

På udvalgets vegne
Magni Arge
formand